

Onbegrijpelijk.

Ik heb nu 53 jaar duiven en het lijkt wel dat ik er steeds minder van ga begrijpen, zowel van de liefhebbers als van de duiven. Wat betreft de duiven ben ik nooit iemand geweest die als ik een duif in de hand kreeg kon zeggen dat is een goede of omgekeerd, anders gezegd ik weet er eigenlijk helemaal niets van af, natuurlijk kan ik ook wel zeggen deze heeft een mooi oog of een sterke rug of weet ik wat, maar dat is wat anders dan zeggen die is goed en die moet je opruimen. Ik durf dat eigenlijk ook niet goed, mede omdat we te vaak meegemaakt hebben dat we het volledig mis hadden. Daarom kan ik me ergeren aan die zogenaamde "regeltjeskeurmeesters" die op de keurlabel opmerkingen gaan schrijven als; oude pen, oude staart pen, geen broekpen gegooid enz. Net alsof zij de enige zijn die dat kunnen zien. Zo ook die jeugdliefhebber die me een duif liet zien waarbij op de label stond, "beter verzorgen". Ik kende de keurmeester en zei dat het een sukkel was en dat er op zijn eigen hok het er niet beter uitzag. Je mag dat niet zeggen maar het schoot eruit, dat

Keuren conform "Keuringsreglement"

gebeurt me vaker en vaak geeft het problemen. Ik reageerde zo ook omdat ik altijd het idee heb dat een paar van dit soort mensen zich belangrijk gaan voelen zodra ze een witte jas aantrekken en zich zo ook gaan gedragen. Vaak zijn dat ook mensen die volgens bepaalde regels leven, werken, keuren, verenigen besturen en met duiven spelen. Werken en leven in een regelcultuur hoeft niet slecht te zijn, misschien een beetje saai, maar werken met dieren, dus ook keuren en natuurlijk spelen met duiven vraagt wat anders, daar speelt gevoel en emotie

een grote rol, dat is vaak het verschil tussen goed en slecht spelen.

Dat gevoel is dus belangrijk. Zelf gebruik ik dat bij het selecteren, bij het koppelen, bij de aankopen, bij het aanwijzen van de bovensten 3 van de inkorflijst, bij het inkorven, eigenlijk bij alles wat ik doe, ook buiten de duiven, volgens mijn zoon overdrijf ik wel eens, maar ik voel me er goed bij.

Dat gevoel en emotie mis ik ook de laatste jaren bij veel verenigingen, niet alle, want ik ken er die het fantastisch doen. Een van de redenen van het minder gezellig zijn van verenigingen is het elektronisch klokken, men hoeft niet meer te blijven, het lijkt wel als men geen behoefte meer heeft om over duiven te praten en het gevoel voor de vereniging is er daardoor niet meer, de vereniging wordt alleen gebruikt om je duiven kwijt te raken voor de vlucht. Ik moet eerlijk bekennen dat ik niet had verwacht dat het elektronisch constateren zo'n impact op het verenigingsleven zou hebben.

Wat ik ook niet verwacht had is dat het duivinnenspel op weduwschap en/of het totaal weduwschap zo'n belangrijk onderdeel van de sport zou worden, vooral in Nederland.

Nu is het ook weer niet zo dat dit iets is van de laatste 10 jaar, in de beginjaren zes-

tig speelde men in België al met duivinnen op weduwschap en niet slecht o.a. de smid Gustaaf Martens uit Mesele, Mariman-Ray enz.

Zij speelden alleen de duivinnen, en wel op een meer tijdrovende manier dan nu, opsluiten in de broedbak, drinken en voer aan het rekje van de broedbak (veel werk door het knoeien van water en voer), sommige rekjes moesten van boven dichtge- maakt worden tegen het fladderen waardoor ze de staarten vernielden, trainen los, wanneer ze uitgevlogen waren naar binnen enz.

In '66 en '67 speelden wij het ook op deze manier, maar we zijn er mee gestopt omdat het teveel extra werk gaf. Niet om de prestaties die waren zeker zo goed als de doffers op weduwschap, maar wat ik niet begrijp is, zover ik het me nog kan herinneren, dat toen de duivinnen onregelmatig waren, heel vroeg of volledig missen en dat vooral het fladderen tegen de rekjes een groot probleem was, terwijl daar nu geen sprake meer van is. Wij sluiten nu 20 duivinnen op in een duivinnenkast en er is er geen een die zichzelf vernield.

Daarom is totaal weduwschap een aanrader, vooral om het spel met de duivinnen. Moeilijk? Absoluut niet, maar je moet het niet te ingewikkeld maken, gewoon doen. Wat ik ook niet verwacht had is dat de duivinnen op dit moment zoveel aankunnen.

Het wekelijks spelen op doorgaans behoorlijke afstanden schijnt ze nauwelijks wat te doen, of anders gezegd, het is een must, ze worden steeds beter.

Ik schrijf dit laatste omdat bij ons in de afdeling de afstanden van de midfond en de dagfond voor 2008 in km's op- gewaardeerd worden De voorhand (wij spelen 70 km verder) wilden meer afstand. Dat houdt voor ons in dat we voor de midfond veel vluchten hebben van boven de 400 km. en voor de dagfond we vaak rond de 700 km zitten. De afstanden vinden we geen enkel probleem maar we twijfelen of we ons systeem van iedere week doorspelen moeten handhaven, dus 700 km naar 400 km naar 700 km naar 450 km naar 700 km naar 470 km en dat gedurende

10 weken. Zwaar voor de doffers, te zwaar vinden wij. Dat is ook weer geen punt, degene die naar de dagfond moeten worden in de tussenliggende week zelf gelapt op ongeveer 70 km, maar bij de duivinnen twijfelen we nog.

Waar we niet aan twijfelen is dat de gezondheid van de duiven tijdens het koppelen en de kweek goed moet wezen. Eigenlijk mag er niets aan mankeren, wij zijn er van overtuigd dat dit een beslissende fase is voor het verloop van het verdere jaar, zowel voor de oude als de jonge duiven.

Duiven die teveel vechten, slecht hun broedbak vinden, slecht aanlopen, slecht en onregelmatig op eieren komen, teveel terug vallen in gewicht en conditie, die duiven deugen niet en dan bedoel ik niet enkele duiven maar het hele hok. Die zijn niet klaar om te koppelen, laat staan om jongen groot te brengen. Die lopen steeds verder terug en daar krijg je steeds meer moeite mee om ze goed te krijgen en dan hebben we het nog niet eens over niet bevruchten of dood gaan van de jongen.

Duivinnenkast

Gezondheid, perfect tijdens koppeling

We hebben het opgezocht in de computer. Bij ons slechtste seizoen hadden we tijdens het koppelen veel (erge) vechtpartijen, dat is geen toeval.

Met de computer en/of internet hebben we het meteen over een nieuw fenomeen in de duiven sport en ik moet toegeven het geeft heel wat extra's aan de sport en ik denk ook dat het een belangrijk wapen is om de jeugd terug te krijgen, maar als je me 20 jaar terug gevraagd en gezegd had dat de computer zo'n overheersende rol in de duivensport zou gaan

spelen had ik iedereen voor gek verklaard.

Nu zit ik er zelf achter en kan me er behoorlijk goed mee redden.

Maar van bepaalde zaken begrijp ik niets, als ik sommige veilingsites zie, natuurlijk niet allemaal want zo als altijd zijn er ook hier weer die het prima doen en een verrijking voor de sport zijn, denk ik dat er geen duif meer opgeruimd wordt.

Er wordt letterlijk van alles aan geboden, vaak alleen maar met de stamkaart en of de naam van de kweker. Meestal heb ik het idee dat het juist alleen maar opruimers zijn. Ik kan er nog wel inkomen dat men probeert duiven te verkopen waar men niet mee geslaagd is, vooral duiven waar men zelf ook wat voor gegeven heeft, dat deed men altijd al. Maar van de kopers begrijp ik helemaal niets, van opruimers wordt je niet beter! Dat was vroeger zo en dat is nu nog zo, maar ja als je 53 jaar duiven hebt dan krijg je dat, dan wordt je oud, ja toch?

Succes Co Verbree

ZONDER NADRUKKELIJKE VOOAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DHR. C.VERBREE OF P.V. DE WOUDEVLIEGERS IS HET NIET TOEGESTAAN DIT ARTIKEL TE PUBLICEREN, KOPIEREN, REPRODUCEREN VOOR GEBRUIK OP UW OF DE WEBSITE VAN IEMAND ANDERS.